

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11CoCsp/8/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1323203325
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:1323203325.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Malíkovej a členov senátu JUDr. Romana Tichého a JUDr. Vladimíra Topoľančíka, v právnej veci žalobkyne: A. B. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom B., proti žalovanému: DEMS, spol. s r.o., so sídlom Liptovský Ján 2067, Liptovský Ján 032 03, IČO: 36 464 881, právne zastúpený: Mgr. Samuel Dorociak, advokát, so sídlom 1. mája 697/26, Liptovský Mikuláš 031 01, o zaplatenie 35,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 11Csp/40/2023 - 149 zo dňa 21. novembra 2024, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie z r u š u j e a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Liptovský Mikuláš (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom prvým výrokom žalobu zamietol a druhým výrokom žiadnej zo strán nepriznal nárok na náhradu trov konania.

1.1. Súd prvej inštancie v prvom rade uviedol, že strany sporu nesporne uzatvorili ústnu zmluvu, na základe ktorej nadobudla žalobkyňa možnosť využiť vstupy do wellnessu prevádzkovaného žalovanou, pričom medzi stranami nebolo sporné, že žalobkyňa uhradila žalovanému 70,- eur. Potvrdením o uzatvorení tejto zmluvy je permanentná vstupenka na desať vstupov. Žalobkyňa mohla vstup do wellnessu využiť podľa dohody strán najneskôr do 05.10.2021. Uplynutím tohto dňa tak podľa ustanovenia § 578 Občianskeho zákonníka zanikli práva aj povinnosti z predmetnej zmluvy. Po uplynutí doby právo použiť permanentku na zvyšné vstupy teda bez ďalšieho zaniklo. Zároveň tým nevzniklo na strane žalovaného bezdôvodné obohatenie, ktoré môže mať pôvod len z plnenia bez právneho dôvodu, z neplatného právneho úkonu, z plnenia z právneho dôvodu, ktorý odpadol alebo z plnenia získaného z nepoctivých zdrojov. O bezdôvodné obohatenie by v danom prípade išlo len za predpokladu, že žalovaný bezdôvodne neumožnil, resp. sťažil žalobkyni možnosť využiť zvyšných päť vstupov do jeho wellness. Z dôvodu zabránenia šírenia ochorenia Covid – 19 boli na území Slovenskej republiky prijaté viaceré opatrenia, medzi inými s účinnosťou od 13.03.2020 štát zakázal prevádzku wellness centier vrátane bazénov v ubytovacích zariadeniach. Následne po uvoľnení opatrení strany sporu uzatvorili predmetnú zmluvu, ktorou žalobkyňa akceptovala platnosť permanentky do 05.10.2021. V dôsledku meniacej sa pandemickej situácie boli prevádzkovatelia wellness zariadení jednotlivými vyhláškami Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky, ktorými sa nariaďovali opatrenia pri ohrození verejného zdravia k obmedzenia prevádzok, zo strany štátu obmedzovaní v poskytovaní služieb a to buď prechodným úplným uzavretím prevádzky alebo obmedzením vzťahujúcim sa na kapacitu zariadenia. Zo strany žalovaného tak nešlo o svojvoľné zamedzenie vstupu pre žalobkyňu do wellnessu, ale o dodržiavanie opatrení štátu v súvislosti s celosvetovou pandémie. Už len z uvedeného dôvodu nie je možné konštatovanie o akomkoľvek bezdôvodnom obohatení žalovaného. Okresný súd mal zato, že tento záver potvrdzuje nakoniec aj samotné konanie žalovaného, ktorý napriek uplynutiu času, umožnil žalobkyni vstupy do wellness aj po 05.10.2021, čo žalobkyňa aj tri krát využila, konkrétne v dňoch 31.10.2021 a 03.11.2021. Tým došlo k dohode strán o predĺžení doby trvania záväzkového vzťahu.

Naviac, tvrdenia žalovaného, že okrem týchto termínov, ponúkla žalobkyni opakovane možnosť vstupu do wellness v iných termínoch a časoch, čo žalobkyňa odmietla, neboli z jej strany spochybnené. Uvedené konanie žalovaného nemožno spravodlivo vyhodnotiť ako konanie smerujúce k bezdôvodnému obohateniu. Naopak, k uplynutiu času záväzkového vzťahu medzi ním a žalobkyňou ako spotrebiteľkou, pristúpil tak, že žalobkyni umožnil vstupy aj po 05.10.2021, čo však žalobkyňa využila len v časti.

1.2. Okresný súd žalobu ako nedôvodnú zamietol, lebo žalovaný sa na úkor žalobkyne bezdôvodne neobohatil. Okresný súd konštatoval, že žalobkyňa mala možnosť v dohodnutej dobe, ako aj po jej uplynutí možnosť vstupu do wellness, ktoré prevádzkuje žalovaný, samozrejme za akceptovania situácie nielen na území Slovenskej republiky, ale prakticky na celom svete a prispôbení sa opatreniam štátu, od ktorých sa odvíjali interné podmienky všetkých zariadení podobného typu. Súd prvej inštancie okrajom uviedol, že žalovaný napriek tomu, že žalobu považuje za nedôvodnú, bol pripravený uhradiť istinu spolu so zákonným úrokom z omeškania, ktorú sumu vo výške 39,48 eura žalobkyňa bezdôvodne odmietla prijať, čím sa ako veriteľ dostala do omeškania. Tento jej prístup, keď žalovanému odmietla poskytnúť číslo bankového účtu a v priebehu celého konania neuvádza adresu súčasného pobytu, tak môže viesť k takej situácii, že ak žalovaný nemieni viesť tento spor o istinu 35,- eur, môže sumu 39,48 eura uložiť do notárskej úschovy na účel splnenia „záväzku“, pričom vynaložené potrebné náklady s tým spojené by znášala žalobkyňa a tieto by podstatne prevýšili hodnotu tohto sporu.

1.3. O náhrade trov konania okresný súd rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá na ich náhradu nárok. Uviedol, že zamietnutie žaloby nasvedčuje tomu, že žalovaný bol v konaní plne úspešný, čomu by zodpovedalo rozhodnutie o priznaní nároku na náhradu trov konania voči žalobkyni. Snaha o úhradu istiny a úrokov z omeškania žalobkyni však nasvedčuje tomu, ako keby uznala dôvodnosť žaloby v časti, čo následne vedie k tomu, že súd jej nemôže náhradu trov konania priznať. Z dôvodu neštandardného postupu obidvoch strán sporu v tomto konaní tak súd rozhodol v tom smere, že každá zo strán si bude znášať svoje trovy sama.

2. Proti predmetnému rozsudku súdu prvej inštancie podala žalobkyňa v zákonnej lehote odvolanie vytykajúc súdu prvej inštancie vady podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), e), f) a h) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Žiadala, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na nové ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

2.1. V prvom rade žalobkyňa uviedla, že v písomnosti zo dňa 15.01.2024 podala námietku miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Liptovský Mikuláš. Námietku odôvodnila osobitnou miestnou príslušnosťou podľa ustanovenia § 19 CSP. Okresný súd Liptovský Mikuláš neakceptoval zákonné ustanovenie a rozhodol sa napriek námietke žalobkyne vo veci rozhodovať sám. Došlo tak k porušeniu práva žalobkyne na spravodlivý proces, keďže vo veci samej mal konať a rozhodnúť iný miestne príslušný súd. Poukázala, že vo veci samej nejde o obchodnoprávny spor, navrhovateľ má postavenie spotrebiteľa. Ďalej mala zato, že okresný súd ignoroval ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti žalobkyňa poukázala na fakt, že žalovaný mu mal v úmysle poskytnúť služby vo wellness, ale za štvornásobne zvýšenú cenu, s čím žalobkyňa nesúhlasila. Žalovaný ako obchodník tak zmenil zmluvné podmienky. Ak žalobkyňa teda žiadala vrátiť ňou uhradené finančné prostriedky a žalovaný ich odmietol vrátiť, ide o bezdôvodné obohatenie. K vzniku bezdôvodného obohatenia môže dôjsť aj úplne bez vôle zúčastnených subjektov, napríklad v dôsledku zmeny právnej úpravy, v dôsledku nepredvídanej udalosti nezávislej na vôli účastníkov. Ak sa teda žalovaný odvolával na situáciu COVID-19, nemaže to jeho povinnosť.

2.2. Žalobkyňa ďalej uviedla, že vo veci rozhodoval tiež zjavne zaujatý sudca, ktorý svoje postavenie zneužil na lustrovanie rodinného života žalobkyne a všetkých jej príbuzných, hoci nemal absolútne žiadny dôvod na lustráciu, keďže lustrovanie osobných údajov nemalo so samou vecou nič spoločné. Žalovanú stranu však sudca nelustroval, čo pociťovala žalobkyňa ako diskrimináciu. Faktom je tiež, že žalobkyňa podala voči sudcovi rozhodujúcemu vo veci samej námietku zaujatosti, čo bolo avšak odmietnuté. Vo veci samej rozhodoval teda miestne nepríslušný súd, je tu spojenie s možnou zaujatosťou sudcu, diskrimináciou žalobkyne ako aj ignorovanie dôkazov, čo všetko vedie k tomu, že bolo porušené právo žalobkyne na spravodlivý súdny proces.

2.3. V podanom odvolaní žalobkyňa mala ďalej zato, že okresný súd sa vôbec nezaoberal otázkou, či bola permanentka platná fakticky do 03.10.2021 alebo je s neobmedzenou platnosťou, ako sa žalovaný a žalobkyňa dohodli, keďže prevádzka žalovaného bola zatvorená a nebolo tak možné v primárnej platnosti permanentky túto využiť. Okresný súd tiež ignoroval fakt, že žalovaný uznal svoj záväzok voči žalobkyni a uhradil časť svojho finančného záväzku, hoci na falošnú adresu. Okresný súd bol o tejto skutočnosti žalobkyňou informovaný, avšak uvedený dôkaz zjavne úmyselne ignoroval.

2.4. Žalovaná ďalej podotkla, že vo svojom návrhu tiež uviedla, že žalovaného hotelová prevádzka bola otvorená až od 29.04.2021, avšak wellness časť nie. Žalobkyňa tak nemala reálne možnosť v rámci platnosti permanentky využiť túto službu (wellness). Uznala to aj žalovaná vo svojom vyjadrení, ktoré navrhovateľka prevzala dňa 16.09.2024. Vo vyjadrení žalovaného žalovaný de facto a aj de iure uznáva pohľadávku, ktorú má voči nemu žalobkyňa. V danej veci je teda irelevantné, aký dátum platnosti je uvedený na samotnej permanentke, súd riadne neskúmal a náležite sa nevenoval všetkým okolnostiam a presne nešpecifikoval obsah predložených dôkazov a nevenoval svoju pozornosť ani právu žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia žalovaným. Okresný súd síce vo svojom odôvodnení uviedol, že žalobkyňa mala možnosť navštíviť wellness centrum žalovaného, avšak úmyselne neuviedol fakt, že žalovaný od žalobkyne požadoval štvornásobné vstupné, žalobkyňa pritom daný fakt uviedla vo svojich podaniach.

2.5. Žalobkyňa ďalej uviedla, že si všimla, že jedným z prvých osobitných procesných postupov súdu je rozšírená poučovania povinnosť voči strane, ktorá je spotrebiteľom. Mala zato, že okresný súd neposkytol riadne poučenie žalobkyne v konaní.

2.6. Záverom odvolania žalobkyňa uviedla, že okresný súd neskúmal riadne dôkazy zaslané žalobkyňou, keďže uviedol, že permanentka, o ktorej využívanie išlo bola platná iba do 05.10.2021, hoci tomu tak nie je. Okresný súd neskúmal riadne všetky okolnosti a vyjadrenia žalovaného, ktorý uviedol, že jeho prevádzka bola dlhý čas uzavretá a nebolo teda možné využívať zakúpené služby, z daného dôvodu bola platnosť permanentky predĺžená na neurčitú dobu. Dôkazom je aj skutočnosť, že permanentka bola využitá v dňoch 31.10.2021 dva razy ako aj dňa 03.11.2021., t.j. po platnosti permanentky, hoci je na nej uvedený dátum platnosti do 05.10.2021. Mala zato, že okresný súd nedokázal túto skutočnosť riadne a žiadnym spôsobom odôvodniť. Z uvedeného vyplýva, že súd prvej inštancie nevykonal riadnym spôsobom odôvodnenie predložených dôkazov a svojvoľne určil platnosť permanentky a obsah ostatných predložených dôkazov. Okresný súd prvej inštancie tak dôkladne ignoroval predložené dôkazy a aj fakt, že žalobkyňa dňa 18.11.2024 informovala súd o úhrade istiny žalovaným (na nesprávnu adresu).

2.7. Žalobkyňa mala zato, že skutkové závery, na ktorých je založený namietaný rozsudok okresného súdu nemajú dostatočnú pravdivosť a logickú oporu vo vykonaných dôkazoch a právne závery z nich vyvedené sú s nimi v rozpore, možno ich považovať za svojvoľné, vymykajúce sa obvyklosti rozhodovacej praxe.

3. Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

4. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok na základe odvolania žalovanej v rozsahu a z dôvodov daných ust. § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) vec vrátil v zmysle ust. § 389 ods. 1 písm. c/ CSP súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Odvolanie žalobkyne je čiastočne dôvodné.

5.1

Odvolací súd zdôrazňuje zodpovednosť odvolateľa za obsahové vymedzenie odvolania, pretože odvolací súd je vymedzenými dôvodmi odvolania viazaný. Odvolanie ako každé iné podanie sa posudzuje podľa obsahu (§ 124 ods. 1 CSP). V danom prípade, hoci odvolateľka niektoré odvolacie dôvody nesprávne právne kvalifikovala, t.j. jednotlivé odvolacie námietky nesprávne subsumovala pod zákonné odvolacie dôvody, súd jej odvolanie posúdil podľa obsahu.

6. Pokiaľ odvolateľka namieta porušenie práva na spravodlivý proces tým, že vo veci konal miestne nepríslušný súd, vo veci rozhodol nezákonný sudca a nebolo jej dané poučenie zodpovedajúce postaveniu spotrebiteľa, tieto odvolacie námietky sú nedôvodné.

6.1

Pokiaľ ide o námietku miestnej príslušnosti, touto sa už odvolací súd podrobne zaoberal v uznesení Krajského súdu v Žiline č. k. 7CoCsp/20/2024-89 zo dňa 28.06.2024 (pozri bod 18. odôvodnenia). Odvolací súd nemá dôvod sa od vysloveného právneho záveru odchýliť.

6.2

Rovnako pokiaľ odvolateľka namieta, že vo veci rozhodoval zaujatý sudca, ktorý neoprávnene vykonával lustrácie jej príbuzných, odvolací súd sa už týmito námietkami zaoberal v citovanom uznesení bod

19. odôvodnenia. Lustrácia z Registra obyvateľov slúžila súdu na zistenie adresy – trvalého pobytu žalobkyne, keďže v priebehu konania je žalobkyňi problematické doručovať úradné zásielky.

6.3

Odvolateľka ďalej namieta, že jej nebolo poskytnuté v konaní poučenie ako spotrebiteľovi, t.j. slabšej zmluvnej strane. Predmetný spor možno považovať za spotrebiteľský (§ 290 CSP) a z uvedeného dôvodu tu platí osobitná poučovacia povinnosť súdu vyplývajúca z ust. § 292 CSP. Hoci na čísle listu 100 spisu sa nachádza „Poučenie o procesných právach a povinnostiach strán sporu“, ktorého obsah zahŕňa aj všeobecné aj osobitné poučenie strany konania, z obsahu spisu nevyplýva doručenie tejto listiny žalobkyňi.

6.4

Napriek tomu odvolací súd nekonštatuje porušenie práva žalobkyne na spravodlivý proces. Nie každé porušenie procesných predpisov musí viesť k zrušeniu odvolaním napadnutého rozhodnutia. Úlohou odvolacieho súdu je posúdiť závažnosť každého porušenia, pritom môže dospieť k riešeniu, že niektoré menej závažné pochybenia môže napraviť svojim postupom. Zároveň preto, aby odvolací súd mohol konštatovať porušenie práva na spravodlivý proces, nestačí, že došlo k nesprávnemu procesnému postupu. Strane musí byť postupom súdu znemožnené uskutočniť jej patriace konkrétne procesné právo.

6.5

Uvedené znamená, že aby odvolateľka mohla byť so svojou odvolacou námietkou úspešná, musela by tvrdiť a preukázať, že nesprávnym procesným postupom súdu – nedoručením poučenia, nemohla uskutočniť konkrétne jej patriace procesné právo. Uvedené však odvolateľka v konkrétnej rovine netvrdila a ani nepreukázala. Odvolací súd preto konštatuje, že nesprávnym procesným postupom súdu prvej inštancie spočívajúcom v nedoručení poučenia žalobkyňi nedošlo k porušeniu práva žalobkyne na spravodlivý proces.

7. V ďalšom obsahu odvolania žalobkyňa namietala nesprávne skutkové závery súdu prvej inštancie, nevykonanie dôkazov, ako aj nesprávne právne posúdenie. Hoci jednotlivé čia do obsahu dôvodné odvolacie námietky subsumovala pod nesprávne odvolacie dôvody, odvolací súd, posudzujúc odvolanie podľa obsahu, konštatuje, že rozhodnutie súdu je založené na skutkových záveroch, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní a práve nesprávne a nedostatočné skutkové závery viedli k nesprávnemu právnenému posúdeniu veci.

8. Medzi účastníkmi je nesporné a vyplýva to aj zo záverov súdu prvej inštancie, že medzi stranami bola uzatvorená nepomenovaná ústna zmluva, na základe ktorej sa strany dohodli, že žalobkyňa za cenu 70,- eur využije 10 vstupov do wellnessu žalovanej a to najneskôr do 05.10.2021. Zároveň je nesporné, že hoci platnosť zmluvy bola pri jej uzatvorení takto časovo obmedzená, strany sa dohodli na predĺžení zmluvy, čo vyplýva z nesporných tvrdení strán a tiež z nespornej skutočnosti, že návšteva wellnessu bola žalobkyňi umožnená aj 31.10.2021 a 03.11.2021.

9. Nepochybne uzatvorením zmluvy vzniklo žalobkyňi právo na poskytnutie desiatich vstupov do wellnessu žalovanej a priori do 05.10.2021, následne aj po uplynutí tejto doby do času bližšie nezisteného, na základe návrhu žalovanej o predĺžení platnosti permanentky akceptovaného žalobkyňou. Tomu zodpovedala povinnosť žalovanej tieto vstupy, a teda plnenie objedanej a zaplatenej služby, žalobkyňi umožniť.

10. Podľa ust. § 575 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak sa plnenie stane nemožným, povinnosť dlžníka plniť zanikne.

10.1

Podľa ust. § 575 ods. 2 Občianskeho zákonníka plnenie nie je nemožné, najmä ak ho možno uskutočniť aj za sťažených podmienok alebo s väčšími nákladmi alebo až po dojednanom čase.

11. V zásade platí, že záväzky sa musia plniť, niekedy však nastane situácia, že po vzniku záväzku nastane tzv. nemožnosť plnenia. Plnenie sa stáva nemožným, ak nie je objektívne možné, ak túto nemožnosť spôsobili okolnosti nespočívajúce v osobe dlžníka. Objektívna nemožnosť môže byť aj právneho charakteru, ak dlžník nemôže plniť, pretože plnenie sa prieči neskoršiemu zákonnému zákazu.

11.1

V konaní vyšli najavo okolnosti, ktoré sú nesporné, súd prvej inštancie sa nimi vôbec nezaoberal a nevyhodnotil ich z hľadiska právnych následkov, najmä či nemali za následok zánik záväzku z dôvodu následnej nemožnosti plnenia.

11.2

Je nepochybné, že neposkytnutie služieb žalobkyni nesúvisí iba so subjektívnym postojom žalovaného ako osoby povinnej poskytnúť služby, ale s objektívnou situáciou, ktorú vyvolala pandémia COVID-19 a s tým súvisiace protipandemické opatrenia, ktoré spočívali v obmedzení zhromažďovania osôb, zákaze a obmedzení poskytovania služieb vrátane hotelových služieb a wellness prevádzok. Tieto obmedzenia vyplývali zo všeobecne záväzných predpisov a nepochybne dopadli na obdobie, keď malo dôjsť k poskytnutiu služby. Súd prvej inštancie nechal tieto okolnosti bez povšimnutia, hoci zásadne mohli ovplyvniť správne právne posúdenie veci. Jeho právne závery tak boli predčasné, bez dostatočného zistenia skutkového stavu veci.

11.3

Ak totiž v rozhodnom období na plnenie v dôsledku protipandemických opatrení žalovaný nemohol objektívne poskytnúť žalobkyni dohodnuté služby, nastala nemožnosť plnenia ako dôvod pre zánik záväzku. V tomto prípade by išlo o nemožnosť plnenia objektívne dlžníkom nezavinenú, kedy by vznikol záväzok dlžníka – žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia (§ 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka), nevznikol by však záväzok na náhradu škody. Tento záväzok by vznikol iba v prípade, ak by plnenie nebolo objektívne nemožné, ale subjektívne zavinené dlžníkom.

11.4

Zistenie, či a v akom rozsahu sa na rozhodné obdobie vzťahovali protipandemické opatrenia a či spôsobili objektívnu nemožnosť žalovaného plniť, bolo povinnosťou súdu prvej inštancie, na ktorú rezignoval.

12. Okresný súd sa dostatočne nevysporiadal ani s pokusom žalovaného o plnenie, keď sa v priebehu konania pokúsil spor urovnať zaplatením sumy 39,48 eur žalobkyni, čo zodpovedalo nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia a úroku z omeškania mimo požadovanej náhrady škody. Aj v dôsledku nedostatku súčinnosti žalovanej sa pravdepodobne žalovanému nepodarilo záväzok splniť (nie je isté, či suma zaslaná poštovou poukážkou, bola žalovanej doručená), čo má podstatný vplyv na rozhodnutie veci (otázka trvania nároku

v čase rozhodovania súdu). Je potrebné tiež vyhodnotiť omeškanie žalobkyne ako veriteľa. Tu má vplyv aj to, či suma bola zaslaná na správnu adresu. Aj v prípade omeškania žalovanej nastúpia účinky splnenia až uložením peňažnej sumy do úschovy (§ 568 Občianskeho zákonníka. Vyhodnotiť uvedené skutočnosti, ktoré môžu mať vplyv na právne posúdenie veci, bolo úlohou súdu prvej inštancie.

13. Z uvedeného dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci (predčasné právne posúdenie, nedostatočné vyhodnotenie skutkového stavu veci) odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

14. Povinnosťou súdu prvej inštancie bude v zmysle horeuvedených záverov odvolacieho súdu opätovne vyhodnotiť skutkový stav veci a vyvodiť správny právny záver. Súd prvej inštancie rozhodne zároveň aj o trovách konania, vrátane trov odvolacieho konania.

15. Na záver odvolací súd konštatuje, že napriek úspešnosti žalobkyne v odvolacom konaní nemôže ostať bez povšimnutia jej postoj k snahe žalovaného splniť podstatnú časť požadovaného plnenia, keď neposkytuje žalovanému dostatočnú súčinnosť na usporiadanie sporu (nechce mu oznámiť číslo účtu, adresu skutočného pobytu). Takýto postoj žalovaného môže byť dôvodom, že aj v prípade úspechu v spore jej nemusí byť priznaná náhrada trov konania (§ 257 CSP).

16. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti /Exekučný poriadok/ a o zmene a doplnení ďalších zákonov).

V Žiline, dňa 28. mája 2025

JUDr. Eva Malíková

predsedníčka senátu

JUDr. Roman Tichý
člen senátu

JUDr. Vladimír Topoľančík

člen senátu

Kanc.:

- vyhotov potrebný počet rovnopisov
- vyznač skončené
- založ Zberný spis
- spis OS Liptovský Mikuláš
- dňa 10.06.2025 JUDr. Eva Malíková